

Krzysztof Cyrek

Sędzin Drugi, st. 53, gm. Zakrzewo,
woj. włocławskie

Informator Archeologiczny : badania 31, 49

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W wykopie nr 1/97 i 2/97 w trakcie eksploracji warstwy humusu zarejestrowano 11 fragmentów ceramiki pradziejowej oraz odłupki krzemienne. W żadnym z wykopów nie wystąpiły pradziejowe bądź średniowieczne nawarstwienia, podobnie jak i obiekty.

Fragmenty ceramiki znalezione na powierzchni i w warstwie humusu stanowiska można datować od neolitu (kultura pucharów lejkowatych) po średniowiecze i okres nowożytny.

Materiał zabytkowy oraz dokumentacja znajduje się w Muzeum im. Jana Dekerta w Gorzowie Wlkp.

Prace nie będą kontynuowane.

Sędzin, st. 86 i 87, gm. Zakrzewo, woj. wrocławskie - patrz: późne średniowiecze

SĘDZIN DRUGI, st. 53, gm. Zakrzewo, woj. wrocławskie

- osada kultury pucharów lejkowatych, faza wiórecka (neolit)
- osada kultury trzcinieckiej (wczesna epoka brązu)
- osada kultury łużyckiej (środkowa i późna epoka brązu)
- osada kultury przeworskiej (młodszy okres wpływów rzymskich)
- osada wczesnośredniowieczna (VII/VIII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe w związku z budową gazociągu tranzytowego Rosja-Niemcy, przeprowadzone we wrześniu przez mgr. Krzysztofa Cyrka (Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi, Instytut Archeologii i Etnologii PAN Oddział w Łodzi). Finansowane przez EuroPolGaz S.A. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 1300 m².

Stałe i ruchome obiekty kulturowe wystąpiły w humusie (warstwa orna), natomiast dolne partie obiektów zachowały się w piaskach i glinach fluwioglacjalnych. Odkryto 15 stałych obiektów (mieszkalne, zasobowe, paleniska, groby). Wśród zabytków ruchomych wyróżniono: 468 fragmentów ceramiki naczyniowej, 35 fragmentów polepy oraz kilkadziesiąt kości ludzkich i zwierzęcych.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

Wyniki badań zostaną opublikowane w zbiorowym opracowaniu „wrocławskiego” odcinka gazociągu.

SIEDLEC, st. 10, gm. Otmuchów, woj. opolskie, AZP 92-30/43

- osada kultury ceramiki wstęgowej rytej fazy nutowej i fazy szareckiej (neolit)
- osada kultury ceramiki wstęgowej kłutej (neolit)
- osada kultury lendzielskiej (neolit)
- osada kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- osada kultury łużyckiej (środkowy i późny okres brązu)
- ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego (VI-IX w.)
- ślady osadnictwa późnośredniowiecznego
- ślady osadnictwa nowożytnego

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone we wrześniu przez mgr. Mirosława Furmanka. Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 68m².

Stanowisko w Siedlcu odkryte zostało w listopadzie 1994 roku przez mgr. Mariusza Krawczyka (Muzeum w Nysie) podczas prowadzenia badań powierzchniowych w ramach AZP. Stanowisko położone jest na silnie eksponowanym cyplu w widłach dwóch niewielkich cieków wodnych, w południowo-wschodnim krańcu wsi Siedlec.

Badania miały charakter ratowniczy. Podjęto je w związku z postępującym niszczeniem stanowiska głęboką orką i procesami erozyjnymi. Celem ich było rozpoznanie stopnia zniszczenia obiektu, jego charakteru, rozplanowania i zasięgu. Wykop z roku 1997 objął powierzchnię 68 m² i założony został w najwyższej położonej części stanowiska w miejscu występowania największej koncentracji zabytków. W obrębie wykopu do calca wyeksplorowano 38 m². Na podstawie odkrytych w trakcie badań w 1997 roku materiałów wyróżnić można 6 głównych etapów zasiedlenia osady.